

”ATT MÅLA ÄR FRIGÖRANDE FÖR SJÄLEN”

Det är torsdag eftermiddag. På Bellmansgatans gruppboende för psykiskt funktionshindrade ligger det en stillsam spänning och förväntan i luften. Det är dags för målarkurs.

Kursledare Isabella Båsk plockar fram penslar, färgburkar, tuber, papper och paletter.

TEXT: malin ekelund FOTO: åsa dahlgren

Några av de boende är nyfikna och dyker upp i det gemensamma vardagsrummet, andra har valt att stanna i sina lägenheter.

Marita sätter sig genast vid bordet och förser sig med färger och papper.

– Jag tycker om att måla naturen. Det är härligt att kunna förmedla känslan och dofterna!

Samtidigt som Marita fyller hela pappret med kraftiga toner av grönt, gult, blått och rött hörs det ett litet skeptiskt mummel från soffan:

– Jag hade bara etta i teckning i skolan, så jag tror inte det där är något för mig... Mikael håller hårt i kaffemuggen och talar dämpat medan han beskådar Maritas kreativitet.

– Kan jag inte få med dig Ulla och måla idag? frågar Lennart, en av behandlingsassistenterna på Bellmansgatan.

Men, Ulla sjunker istället ner i en av de mjuka TV-fätöljerna. Hon tänker inte vara med och måla idag.

– Nej, jag sätter mig bara här och njuter! säger hon. Det är en så skön miljö att sitta och lyssna i.

Man mår bra av att måla

Isabella Båsk är kursledare för ”Våga måla!”. Hon är själv bildkonstnär och leder även konstkurser, bland annat på Agora, Räddningsmissionens verksamhet för kvinnor från hela världen.

– Att måla är frigörande för själen, säger Isabella. Man mår bra av att måla!

Till kurserna på Agora kommer bland annat kvinnor som har gjort traumatiska upplevelser av krig och våld.

– För dessa kvinnor blir målandet ett jättebra sätt

att få utlopp för sina känslor. Jag tror att samma sak gäller också för de boende här på Bellmansgatan; man kan både bearbeta känslor och uttrycka sig via konsten.

Kurserna på Bellmansgatan följer just nu inget förutbestämt schema. Isabella diskuterar med deltagarna från gång till gång vad de vill göra och vad de vill lära sig.

– Förra gången pratade vi till exempel om hur färger reagerar med varandra. Vad som händer om man blandar olika färger. Och idag har vi pratat en del om hur man kan måla djur och natur.

Skapar gemenskap och tillhörighet

– Jag tror att våra gäster mår bra av att få uttrycka sig genom att måla, säger Kerstin Wretling, som är enhetschef för psykiatri på Räddningsmissionen. Bara man inte har för höga krav på sig själv, utan mer vågar låta det bli som det blir. Alla kan måla, bara man vågar!

Och det är just det som är meningen med kursen som heter ”Våga måla!” att man skall kunna vara med och teckna och måla fastän man själv inte tycker att man ”kan”.

Sedan en tid tillbaka har man satsat på att låta aktiviteterna komma till gästerna, istället för tvärt om.

– De boende är svärmotiverade att få med ut på aktiviteter. Men, samtidigt märker vi att de mår så mycket bättre de gånger de orkat följa med ut, säger Kerstin Wretling.

– Det skapar också en känsla av tillhörighet och gemenskap, även om inte alla deltar lika aktivt i det som anordnas.

Personalen viktig

Förutom målarkursen, så har man haft besök av sångaren Roland Utbult och anordnat filmkvällar. Ett aktivitetsrum är dessutom i dagarna färdigställt i källaren på Bellmansgatan. Rummet skall få både motionscyklar, biljardbord och soffor.

– Vi har också planer på att starta bokcirkel och pröva på att dreja, säger Kerstin.

– Mycket hänger på personalen, fortsätter hon. Att man vill bryta den vardagliga lunken och se möjligheterna och de positiva effekterna av aktiviteterna. Vi har bra

och engagerad personal som arbetar på våra två psykiatriboenden Bellmansgatan och Styrmansgatan.

– Just på Styrmansgatan är flera av de anställda jätteduktiga och erfarna inom konst och måleri, tillägger Kerstin. Och i dagarna gör hela den personalgruppen ett studiebesök på aktivitetshuset Fontänen för att se om de kan använda sig av deras program och aktiviteter för sina boenden.

